

Af den paa denne Maade udfundne Værdistigning forudsættes Halvdelen af, hvad Værdistigningen udgør over 10 pCt. af Ejendommens Værdi bortset fra Jernbaneanlægget eller over 10,000 Kr., afgivet til Jernbaneanlægget. Naar man her sammenligner Ejendommens Værdi, bortset fra Jernbaneanlægget (ikke Grundværdien), med den indtraadte Værdistigning, er det for at lette Kommissionen Arbejdet, idet den da fritages for at foretage Udregning af Grundværdien. Selv om Værdistigningen ikke naar 10 pCt. af Ejendommens Værdi som foranført, maa man dog anse det for naturligt, at en Andel af Værdistigningen afgives, naar den har naaet en vis Størrelse, f. Eks. 10,000 Kr. Det kan nemlig tænkes, at en større Ejendoms Værdistigning ikke fordeler sig jævnt over hele Ejendommen, men at en enkelt Del af Ejendommen kan være stegen meget stærkt i Forhold til den paagældende Dels tidligere Værdi, uden at dog den samlede Ejendoms Værdistigning udgør 10 pCt. af dennes tidligere Værdi. I saadanne Tilfælde maa det anses for rimeligt, at der afgives en Del af Værdistigningen. Da hele Værdistigningen skyldes en Statsforanstaltning, kunde der i og for sig være Spørgsmaal om at beslaglægge hele Værdistigningen til Fordel for Anlægget, men i Betragtning af, at det her er et nyt Princip der bringes til Anvendelse, har man ikke anset det for rigtigt at stille Forslag om, at mere end Halvdelen afgives.

Ønsker Ejeren ikke at indbetale kontant den Ejendommen paalagte Værdistigningsskat, hviler denne paa Ejendommen med Fortrinsret som for kongelige Skatter samt med Panteret forud for alle privatretlige Behæftelser og bliver at forrente og afdrage med en aarlig Ydelse, som er sat til $4\frac{1}{2}$ pCt. af det oprindelige Beløb, hvoraf $3\frac{1}{2}$ pCt. af det til enhver Tid skyldige Beløb beregnes som Rente og Resten som Afdrag. Under Hensyn til, at Værdistigningsskatten kan virke trykkende, naar den skal udredes, forinden nogen Del af Værdistigningen er realiseret, foreslaas det, at Ejeren kan forlange Henstand med at svare den aarlige Ydelse, indtil Salg af Ejendommen eller en Parcel deraf har fundet Sted. For at Ejeren dog ikke skal stilles gunstigere ved Benyttelsen af Henstand, maa der svares Rente og Rentes Rente af den ikke betalte Ydelse, og da det maa anses for ønskeligt, at Henstand

normalt ikke benyttes, har man anset en Rentefod af $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig for passende.

Hvis Ejeren er utilfreds med den af Kommissionen truffne Afgørelse om Størrelsen af Værdistigningsskatten, gives der ham Adgang til at indanke denne Afgørelse for en Overtaksationskommission, om hvis Sammensætning nærmere Regler indeholdes i § 25.

Sker Udstykning af en Ejendom, for hvilken Værdistigningsskatten er fastsat, maa Skatten fordeles paa de enkelte Parceller; dette kan formentlig ske ved Udstykningsbevillingen, og det forudsættes, at der ved Fordelingen tages Hensyn til derom i Udstykningsandragendet indeholdte Ønsker.

Da Værdistigningen strækker sig over en længere Aarrække efter Banens Anlæg, kan man ikke blive staaende ved den efter Banens Aabning for Drift foretagne Fastsættelse af Værdistigningen; man har derfor ment, at Spørgsmaalet om Værdistigningens Størrelse hvert 10. Aar, sidste Gang 40 Aar efter den første Fastsættelse, børgøres til Genstand for fornyet Overvejelse.

Udgifterne ved Skattens Fastsættelse og Optrækning foreslaas udredede forskudsvis af Statskassen, men blive at erstatte denne af de indgaaede Skattebeløb, som derefter fordeles mellem Staten og de øvrige i Baneanlægget interesserede i Forhold til den fra hver Side indskudte Kapital.

I det foregaaende er nærmest tænkt paa de Tilfælde, hvor Banen er anlagt for Statens Regning, eller hvor Staten har bidraget til Baneanlægget. Det skønnes imidlertid naturligt, at der ved Privatbaner, der anlægges uden Tilskud fra Statskassen, kan bringes tilsvarende Regler til Anvendelse efter Begæring af Bevillingshaveren paa Banen; der er derfor i § 31 tillagt Ministeren Bemyndigelse til at træffe hertil sigtende Foranstaltninger.

Som foran bemærket er det Tanken ved Indførelsen af Værdistigningsskatten at søge Dækning for de ved Banens Anlæg forarsagede Udgifter. Skulde Skatten imidlertid ved et enkelt Baneanlæg indbringe mere end Banens Anlægskapital uden Tillæg af Renter, maa nærmere Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med det overskydende, træffes ved Lov.

Der tænkes tillagt Ministeren Beføjelse til i Overensstemmelse med de i Loven givne Grundtræk ved en derom udfærdiget Vejledning at give nærmere Regler for Skattens Fastsættelse og Optrækning m. v.